

městnané v těchto podnicích při službách kupeckých nebo vyšších nekupeckých, zakládá-li se jich služební poměr na smlouvě soukromoprávní.

§ 4. — Ustanovení tohoto zákona netýkají se služebního poměru osob zaměstnaných jako úředníků nebo zřízenců státu, státního ústavu nebo státem spravovaného fondu.

§ 5. — Ustanovení tohoto zákona nevztahují se na učně ve smyslu živnostenského řádu, pak na zřízence námořní plavby a železnic, na zřízence v zemědělských a lesnických závodech, pokud tito nejsou obchodními pomocníky, jakož i na osoby, pro něž platí ustanovení všeobecného zákona horního.

§ 6. — Tento zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení se zpětnou platností ode dne 23. října 1921. Ministru spravedlnosti se ukládá, aby v dohodě s ministry sociální péče, obchodu a vnitra zákon tento provedl.

(Vyhlášen v 12. části Sb. z. a n. dne 16. února 1922.)

Vyhláška ministra sociální péče ze dne 4. února 1922, č. 2592 E, o utvoření obvodních komisí domácí práce pro výrobu zboží sklářského.

Ve smyslu § 22 zákona ze dne 12. prosince 1919, č. 29 ex 1920 Sb. z. a n., o úpravě pracovních a mzdových poměrů domácí práce, zřizují tyto obvodní komise domácí práce pro výrobu zboží sklářského se sídlem:

1. v Turnově: pro broušení skleněných i pravých drahokamů a polodrahokamů s působností pro obvod okresní správy politické v Turnově;

2. v Žel. Brodě: pro domácí práce pro průmysl jablonecký, navlékání skleněných korálků a výrobu foukaných perel s působností pro obvod okresní správy politické v Semilech a v Jilemnici;

3. v Jablonci n. N.: pro domácí práce pro průmysl jablonecký, navlékání skleněných korálků a výrobu foukaných perel s působností pro obvod okresní správy politické v Liberci a Frýdlandě;

4. v Boru u Č. Lípy: pro rytectví, malířství a úpravu skla s působností pro obvod okresní správy politické v České Lípě, Teplicích, Warnsdorfu a Děčíně;

5. v Hořicích: pro domácí práci imitace pravých perel s působností pro obvod okresní správy politické v Nové Pace, Král. Hradci a Mor. Budějovicích.

Věcná působnost těchto obvodových komisí jest vymezena v §§ 23 až 29 zák. ze dne 12. prosince 1919, č. 29 ex 1920 Sb. z. a n., o úpravě pracovních a mzdových poměrů domácí práce.

Jmenování předsedů, členů a náhradníků těchto obvodových komisí provede ve smyslu § 22 odst. 2. cit. zákona politický úřad II. stolice, v jehož úředním okrese má ta která obvodní komise své sídlo.

Mezinárodní úmluva o zákazu používání bílého (žlutého) fosforu k výrobě zápalek.

Jeho Veličenstvo císař německý, král pruský; Jeho Veličenstvo král dánský; president republiky francouzské; Jeho Veličenstvo král italský; Jeho královská Výsost velkovévoda Lucemburský, vévoda Nassavský; Její Veličenstvo královna Nizozemská; Spolková rada švýcarská, přejíce si usnadnění rozvoje ochrany dělnictva přijetím společných ustanovení, rozhodli se uzavřít k tomu cíli úmluvu o používání bílého (žlutého) fosforu k výrobě zápalek, a jmenovali takto své plnomocníky:

Jeho Veličenstvo císař německý, král pruský; Jeho Excelenci p. Alfreda von Bülowa, svého komořího a skutečného tajného radu, mimo-

řádného vyslance a zplnomocněného ministra v Bernu; p. Caspara, ředitele v říšském úřadě vnitra; p. Fricka, vrchního tajného radu a referujícího radu v pruském ministerstvu obchodu a průmyslu; p. Eckardta, skutečného legačního radu a referujícího radu v říšském úřadě zahraničních věcí.

Jeho Veličenstvo král dánský: p. Henrika Vedela, odborového přednostu v ministerstvu vnitra.

President republiky francouzské: Jeho Excelenci p. Paula Révoila, velvyslance v Bernu; p. Arthura Fontaine, ředitele práce v ministerstvu obchodu, průmyslu a práce.

Jeho Veličenstvo král italský: Jeho Excellenci p. hraběte Roberto Magliano di Villar San Marco, mimořádného vyslance a zplnomocněného ministra v Bernu; p. prof. Giovanni Montemartini, ředitele úřadu práce při královském ministerstvu zemědělství a obchodu.

Jeho královská Výsost velkovévoda Lucemburský, vévoda Nassavský: p. Henri Naumana, státního radu.

Její Veličenstvo královna Nizozemská: p. hraběte de Rechteren Limburg Almelo, svého komořího, ministra-residenta v Bernu; p. dra L. H. W. Regouta, člena první komory generálních stavů.

Spolková rada švýcarská: p. Emila Freye, bývalého spolkového radu; p. dra Frant. Kaufmanna, přednostu průmyslového odboru ve Spolkovém úřadě pro obchod, průmysl a zemědělství; p. Adriena Lachenala, bývalého spolkového radu, poslance v Radě států; p. Josefa Schobingera, národního radu; p. Henri Scherrera, národního radu; p. Johna Syza, předsedu švýcarského sdružení přádelníků, tkalců a soukačů hedvábí,

kterížto, vyměnivše si své plné moci, jež shledány v dobré a náležité formě, shodli se na těchto ustanoveních:

Čl. 1. — Vysoké smluvní strany se zavazují, že zakáží ve svém území výrobu, dovoz a prodej zápalek, obsahujících bílý (žlutý) fosfor.

Čl. 2. — Každý smluvní stát jest povinen učiniti potřebná správní opatření, aby bylo zajištěno v jeho území přesné provádění této úmluvy.

Vlády si sdělí cestou diplomatickou zákony a předpisy, vztahující se na předmět této smlouvy, jež jsou platny nebo budou později zavedeny v jejich zemích zároveň se zprávami o provádění těchto zákonů a předpisů.

Čl. 3. — Ustanovení této smlouvy budou prováděna v koloniích, državách nebo protektorátech jen tehdy, když vláda mateřského státu učiní o tom jejich jménem oznámení Spolkové radě Švýcarské.

Čl. 4. — Tato smlouva bude ratifikována a listiny ratifikační budou nejpozději do 31. prosince 1908 uloženy u Spolkové rady Švýcarské.

O tomto uložení bude sepsán zápis, jehož ověřený opis zaslán bude diplomatickou cestou každému ze států smluvních.

Tato smlouva nabude účinnosti po třech letech od té doby, kdy zápis o jejím uložení byl vyhotoven.

Čl. 5. — Státy, které tuto smlouvu nepodepsaly, mohou prohlásiti svůj přístup prohlášením, zaslaným Spolkové radě Švýcarské, která je oznámí všem ostatním státům smluvním.

Lhůta pro uplatnění této smlouvy, naznačená v článku 4., prodlužuje se pro státy, které ji nepodepsaly, jakož i pro kolonie, državy nebo protektoráty na pět let, počítaje ode dne přihlášení jejich přistoupení.

Čl. 6. — Tuto smlouvu mohou smluvní státy, jakož i státy, kolonie, državy nebo protektoráty, které k ní později přistoupily, vypověděti teprve po uplynutí lhůty pěti let od té doby, kdy byl vyhotoven zápis o uložení ratifikace.

Později může býti vypovězena každého roku na rok.

Výpověď nabude účinnosti teprve rok po tom, když to ohlásila písemně zúčastněná vláda, nebo když by se jednalo o kolonii, državu nebo protektorát, vláda mateřského státu Spolkové radě Švýcarské. Spolková rada sdělí to bez odkladu vládám všech ostatních států smluvních.

Výpověď vztahuje se jen na stát, kolonii, državu nebo protektorát, jichž jménem byla podána.

Dáno v Bernu dne dvacátého šestého září roku tisícího devítistého šestého v jediném exempláři, který zůstane uložen v archivu švýcarské konfederace a jehož shodný ověřený opis bude odevzdán cestou diplomatickou každému ze smluvních států.

Za Německo: (L. S.) v. Bülow — (L. S.) Caspar — (L. S.) Frick — (L. S.) Eckardt.

Za Dánsko: (L. S.) H. Vedel.

Za Francii: (L. S.) Révoil — Arthur Fontaine.

Za Itálii: (L. S.) R. Magliano — (L. S.) G. Montemartini.

Za Lucembursko: H. Neumann.

Za Nizozemsko: (L. S.) Rechteren — L. H. W. Regout.

Za Švýcarsko: (L. S.) Emile Frey — F. Kaufmann — A. Lachenal — Schobinger — H. Scherrer — John Syz.

Úmluva tato vyhlašuje se s tím, že přístup k ní uložen byl republice Československé v čl. 20 smlouvy mezi Čelnými mocnostmi spojenými a sdruženými a Československem, podepsané dne 10. září 1919 v Saint-Germain-en-Laye, schválené Národním shromážděním republiky Československé dne 7. listopadu 1919 a ratifikované presidentem republiky dne 10. listopadu 1919; příslušný návrh na přístup schválen byl ministerskou radou ve schůzi dne 19. listopadu 1920; přístup notifikován byl Švýcarské Spolkové radě notou ministra zahraničních věcí ze dne 30. března 1921. Mezinárodní působnost nastane pro republiku Československou dnem 30. března 1926.

Kromě svrchu uvedených signatárních států, které jsou vázány touto úmluvou od 1. ledna 1912, přistoupily ještě státy a državy:

Afrika západní — Bermudy — Velká Británie a Irsko — Cypr — Fidži (ostrovy) — Fínsko — Gambie — Gdansk — Gibraltar — Indie holandská — Itálie — Japonsko — Reunion (ostrov) — Rhodesia — Seyšely — Siera Leone — Somalské pobřeží — Jihoafrická Unie — Kanada — Madagaskar — Malta — Mauricius — Nigeria severní — Nigeria jižní — Norvéžsko — Nový Orléans — Oceanie — Oranžský stát — Ostrovy pod větrem — Španěly — Tunis — Uganda — Zlaté pobřeží.

Následující státy a državy budou úmluvou vázány: Austrálie od 30. prosince 1924 — Československo od 30. března 1926 — Indie britská od 30. prosince 1924 — Polsko od 14. ledna 1926 — Švédsko od 10. dubna 1925.

(Částka 19., číslo 62. Sb. z. a n. ze dne 1. března 1922, kde otisknuta smlouva i ve francouzském znění.)

Smlouva, aby byl omezen počet pracovních hodin v závodech průmyslových na 8 hodin denně a 48 hodin týdně.

Článek 1.

Za »podniky průmyslové« ve smyslu této smlouvy považují se jmenovitě:

- a) doly, lomy a podniky těžařské všeho druhu,
- b) podniky, v nichž se výrobky zhotovují, pozměňují, čistí, opravují, dokončují, připravují pro prodej, nebo v nichž se látky přeměňují, počítaje